

DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

....., wonende te, hierna te noemen: “klaagster”

tegen

mr., kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerder”.

1. Procedureverloop

- 1.1 Klaagster heeft bij brief van 26 november 2019 bij het secretariaat van de vereniging Familie- en erfrecht Advocaten Scheidingsmediators, hierna te noemen: “vFAS”, een klacht ingediend tegen verweerder. Verweerder heeft hierop bij brief van 6 december 2019 gereageerd. Het gesprek met de secretaris van de vFAS, zoals bedoeld in art. 4 van het klachtenreglement, is wel voorgesteld, maar heeft uiteindelijk niet plaatsgevonden.
- 1.2 Bij brief van 19 maart 2021 heeft klaagster een klacht ingediend bij de secretaris van de Raad van Tucht. Verweerder heeft hierop bij brief van 4 mei 2021 gereageerd. Klaagster heeft op 20 augustus 2021 nog 11 mailberichten in de procedure gebracht.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de onder 1.1 en 1.2 genoemde en gewisselde stukken.
- 1.4 Op 3 september 2021 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klaagster en verweerder zijn verschenen.

2. **Vaststaande feiten**

Verweerder is lid van de vFAS. Verweerder is als mediator opgetreden voor klaagster en haar ex-partner. Het doel van de mediation was het maken van afspraken over de gevolgen van het beëindigen van de relatie tussen klaagster en haar ex-partner, waarbij de nadruk lag op de afspraken die betrekking hadden op hun minderjarige zoon. Ten aanzien van de kosten van de mediation is afgesproken dat de eerste 5 uren uitsluitend voor rekening van de ex-partner van klaagster zouden komen. De overige kosten zouden voor rekening van beide partners komen. Op 14 oktober 2019 heeft de 1^e bespreking plaatsgevonden en is de mediationovereenkomst ondertekend. Een verslag van dit gesprek is opgenomen in de brief van verweerder aan klaagster en haar ex-partner van 15 oktober 2019. Op 18 oktober 2019 heeft de 2^e bespreking plaatsgevonden. Van deze bespreking is eveneens een verslag opgesteld door verweerder. Een volgende bespreking op 4 november 2019 is afgezegd. Op 31 oktober 2019 heeft verweerder klaagster een declaratie toegezonden voor 2,5 uur. De ex-partner van klaagster heeft eveneens een declaratie voor 2,5 uur ontvangen. Conform afspraak zijn de eerste vijf uren uitsluitend in rekening gebracht aan de ex-partner van klaagster. Klaagster heeft de nota van verweerder van 31 oktober 2019 niet voldaan. Op 12 oktober 2020 is verweerder een incassoprocedure tegen klaagster gestart. Op 29 oktober 2020 heeft de rechtbank Oost-Brabant klaagster bij verstek veroordeeld de door verweerder ingevorderde declaratie te voldoen.

3. **Klacht**

Klaagster is ter zitting akkoord gegaan met de navolgende formulering van haar klachten:

1. Door verweerder zijn kosten in rekening gebracht waarvoor klaagster niet zou hebben getekend;
2. Verweerder heeft kosten voor de voorbereiding van het tweede mediationgesprek in rekening gebracht, terwijl verweerder geen voorbereidingen zou hebben getroffen;
3. De mediation is gestaakt, omdat klaagster en haar ex-partner het niet eens werden over de uitgangspunten voor een draagkrachtberekening met betrekking tot de

kosten voor hun minderjarige kind. Klaagster verwijt verweerder dat hij die discussie zou hebben uitgelokt op basis van onjuiste uitgangspunten;

4. Verweerder heeft geweigerd de in rekening gebrachte niet noemenswaardige kosten te schrappen uit de declaratie en partijen te compenseren voor het geschil dat verweerder zou hebben gecreëerd.

Klaagster heeft daarnaast ter mondelinge behandeling aangegeven dat zij voorafgaand aan de inhoudelijke start van de mediation beter over de kosten geïnformeerd had willen worden.

4. Verweer

- 4.1 Verweerder verwijst naar de mediationovereenkomst waarin zijn uurtarief duidelijk is vastgelegd alsmede naar de aanvullende afspraak over de betaling (de 1^e vijf uren zou de ex-partner van klagster betalen en de rest op 50/50 basis). Alle door verweerder verrichte werkzaamheden waren nuttig en nodig. Er is niet overeengekomen dat alleen de kosten voor de besprekingen in rekening zouden worden gebracht. Ter voorbereiding op het 2^e mediationgesprek heeft verweerder de aantekeningen van de 1^e bespreking en het verslag doorgenomen. Tijdens die 2^e bespreking heeft verweerder indicatieve alimentatieberekeningen gemaakt. De 3^e bespreking, waarin verweerder nader met klagster en haar ex-partner wilde spreken over de uitgangspunten voor de draagkrachtvergelijking met als doel een oplossing te bereiken, is afgezegd, waardoor hiermee niet verder gegaan kon worden. Verweerder zag geen reden om kosten uit zijn declaratie te schrappen en vond ook compensatie niet reëel. Het geschil tussen klagster en haar ex-partner is niet door verweerder gecreëerd en bestond al voor de aanvang van de mediation.

5. Beoordeling van de klacht

Beoordelingskader

- 5.1 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels voor scheidingsmediators, aan de inhoud van de mediationovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk mediator zich dient te houden. De Raad van Tucht is niet bevoegd de hoogte van declaraties te beoordelen.

Inhoudelijke beoordeling

- 5.2 De klachten 1, 2 en 4 lenen zich voor gezamenlijke beoordeling, nu deze alle zien op de door verweerder in rekening gebrachte kosten. De Raad van Tucht constateert op basis van de stukken en hetgeen ter mondelinge behandeling ter sprake is gekomen, dat verweerder aan klaagster en haar ex-partner tijdens de aanvang van de mediation een indicatie heeft gegeven van de tijd voor zijn werkzaamheden als mediator. Klaagster en haar ex-partner wilden een passende zorgregeling en een correcte alimentatieberekening met elkaar overeenkomen, welke regelingen in een ouderschapsplan zou worden opgenomen. Dat de door verweerder ingeschatte 10 uren alleen zouden zien op de gesprekken en niet op de daaraan voorafgaande en/of daaruit voortvloeiende overige werkzaamheden, zoals klaagster aanvoert, valt niet uit de mediationovereenkomst af te leiden. De Raad van Tucht verwijst in dit verband naar artikel 1.3 van de mediationovereenkomst, waarin de diverse door verweerder te verrichten werkzaamheden uiteen gezet zijn, waaronder (onder andere) het opstellen van verslagen van de bijeenkomsten. Klaagster heeft te weinig gesteld om aan te nemen dat verweerder kosten in rekening heeft gebracht, die niet onder artikel 1.3 van de mediationovereenkomst vallen of anderszins niet overeengekomen zijn. In dat kader is de Raad van Tucht van oordeel dat het declareren van tijd voor het voorbereiden van de 2^e bespreking door verweerder past binnen de opdracht die klaagster en haar ex-partner aan verweerder hebben verstrekt en dat hij hiermee ook geen ongeschreven regels, waaraan een behoorlijk mediator zich dient te houden, heeft geschonden. Niet valt in te zien waarom verweerder gehouden zou zijn om bepaalde werkzaamheden die hij in rekening heeft gebracht te crediteren. Een en ander brengt mee dat deze drie klachten ongegrond zijn.
- 5.2 Ten aanzien van de 3^e klacht stelt de Raad van Tucht voorop dat een mediator de vrijheid heeft de wijze van aanpak zelf te bepalen. Dat de mediator in het 1^e gesprek de nadruk heeft gelegd op de emotionele kant van de scheiding is in overeenstemming met de wijze van mediation die de vFAS voorstaat. In het 2^e gesprek heeft verweerder klaagster en haar ex-partner een indicatie willen geven voor de verdeling van de kosten van hun minderjarige zoon door samen met hen berekeningen op te stellen op basis van een mondelinge uitwisseling van hun financiële gegevens. De Raad van Tucht begrijpt dat verweerder klaagster en haar ex-partner hiermee nader heeft willen informeren en op weg naar een oplossing heeft willen brengen. Verweerder heeft voorts aangegeven dat

definitieve berekeningen wat hem betreft nog niet aan de orde waren. In de mediationovereenkomst is opgenomen dat de mediator juridische informatie verschaft over de scheiding en de gevolgen daarvan. Het uitleggen van het systeem van alimentatieberekeningen en het samen met klagster en haar ex-partner opstellen van dergelijke alimentatieberekeningen valt onder deze verantwoordelijkheid. Verweerder heeft hiermee dan ook conform de mediationovereenkomst gehandeld. Dat het conflict tussen klagster en haar ex-partner door deze handelwijze van verweerder is geëscaleerd, heeft klagster niet aannemelijk gemaakt. De 3^e klacht is dan ook ongegrond.

- 5.3 Tot slot is de Raad van Tucht niet gebleken dat klagster voorafgaand aan de start van de mediation onvoldoende is voorgelicht over de kosten en de inrichting daarvan. Dat betekent dat ook de door klagster ter mondelinge behandeling opgevoerde algemenere klacht ongegrond is.

BESLISSING

De Raad van Tucht:

- verklaart de klachten ongegrond.

Aldus gewezen door mr. A.R. Sturhoofd, voorzitter, mr. H.A.M. Ritsma-Hartman en A.R.J. Mulder, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Amsterdam op 5 november 2021 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter